

jącej z ustawy lub być niższa od kwot określonych odpowiednio w załącznikach nr 1, 2 i 3 do wspomnianej ustawy. Rada może jedynie różnicować wysokość stawek podatku dla poszczególnych rodzajów podmiotów opodatkowania wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 7 ustawy, uwzględniając w szczególności wpływ środka transportu na środowisko naturalne, rok produkcji albo liczbę miejsc do siedzenia (art. 10 ust. 2 ustawy).

Zauważyć należy przy tym, iż uchwały w sprawie podatków i opłat lokalnych są aktami prawa miejscowego, stąd ich postanowienia winny być określone na tyle czytelnie aby każda osoba należąca do bliżej nieokreślonego kręgu podatników rozumiała ich treść i nie miała wątpliwości w ich stosowaniu.

Kolegium wskazuje, że stosownie do art. 20a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w przypadku nie uchwalenia stawek podatku od środków transportowych stosuje się stawki obowiązujące w

roku poprzedzającym rok podatkowy, z tym że jeśli stawki minimalne dla poszczególnych rodzajów pojazdów są wyższe od stawek uchwalonych na rok poprzedzający rok podatkowy – stosuje się odpowiednie stawki wynikające z załączników nr 1-3 ustawy.

Z uwagi na powyższe stwierdzenie nieważności postanowień uchwały jest zasadne.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

127

UCHWAŁA Nr 17/1008/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 18 listopada 2009 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zmianami) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu: orzeka nieważność postanowień uchwały Nr XXXI/214/O9 Rady Gminy Siedlec z dnia 27 października 2009 r. w sprawie określenia wysokości rocznych stawek podatku od środków transportowych, w części wskazanego w §1 ust. 6 załącznika nr 2 pn. „Stawki podatkowe dla pojazdów określonych w §1 ust. 6 uchwały” w zakresie, w jakim uchwalone stawki są niższe od stawek minimalnych, jako podjętych sprzecznie z przepisami art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zmianami) oraz Obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 6 października 2009 r. w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2010 r. (M. P. Nr 67, poz. 872).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 2 listopada 2009 r. Rada Gminy Siedlec, powołując się na przepisy art. 18 ust 2 pkt 8, art. 40, art. 41 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, określiła wysokość rocznych stawek podatku od środków transportowych.

Regionalna Izba Obrachunkowa w dniu 16 listopada 2009 r. na podstawie art. 61 §1 i 4 Kodeksu po-

stępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zmianami) zawiadomiła przedstawiciela Gminy Siedlec o wszczętym postępowaniu w odniesieniu do Uchwały Nr XXXI/214/O9 Rady Gminy Siedlec, wyznaczając jednocześnie termin badania na dzień 18 listopada 2009 r.

Rozpoznając sprawę Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje:

W §1 ust. 6 przedmiotowej uchwały postanowiono, że „podatek od środków transportowych wynosi rocznie od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do użytkowania łącznie z naczepą lub przyczepą, o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 t, stawki podatku określone są w załączniku Nr 2 do niniejszej Uchwały”. Ze wskazanego załącznika Nr 2 przedmiotowej uchwały wynika, iż ustalone przez Radę Gminy stawki podatku dla ciągnika siodłowego lub balastowego przystosowanego do użytkowania łącznie z naczepą lub przyczepą:

- o dwóch osiach z innym systemem zawieszenia osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniej niż 25 ton i mniej niż 31 ton ustalono stawkę w wysokości 898 zł,

- o trzech osiach z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniej niż 40 ton ustalono stawkę w wysokości 1.696 zł.

Z przepisu art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że „rada gminy określa, w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych – od ciągnika

siodłowego lub balastowego, o którym mowa w art. 8 pkt 4, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów, z tym, że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych w załączniku nr 2 do ustawy". Zgodnie z Obwieszczeniem Ministra Finansów w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2010 r. – załącznik nr 2 – dla ciągnika siodłowego lub balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą:

- o dwóch osiach z innym systemem zawieszenia osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniej niż 25 ton i mniej niż 31 ton ustalono stawkę minimalną w wysokości 929,42 zł,

- o trzech osiach z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniej niż 40 ton ustalono stawkę minimalną w wysokości 1.742,06 zł.

Zatem ustalone przez Radę Gminy Siedlec stawki podatku są niższe od stawki minimalnej odpowiednio o 31,42 zł i 46,06 zł.

Kolegium wskazuje, że stosownie do art. 20a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w przypadku nieuchwalenia stawek podatku od środków transportowych stosuje się stawki obowiązujące w roku poprzedzającym rok podatkowy, z tym, że jeśli stawki minimalne dla poszczególnych rodzajów pojazdów są wyższe od stawek uchwalonych na rok poprzedzający rok podatkowy – stosuje się odpowiednie stawki wynikające z załączników nr 1-3 ustawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
(-) *Grażyna Wróblewska*

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

128

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr KN.I-10-0911-104/09

z dnia 7 grudnia 2009 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) orzekam nieważność uchwały Nr XXVII/252/2009 Rady Miejskiej we Wrześni z dnia 3 listopada 2009 r. w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkalno-usługowej w rejonie ulicy Wrzosowej i Kościelnej we Wrześni - ze względu na istotne naruszenia prawa

UZASADNIENIE

W dniu 3 listopada 2009 r. Rada Miejska we Wrześni podjęła uchwałę Nr XXVII/252/2009 w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkalno - usługowej w rejonie ulicy Wrzosowej i Kościelnej we Wrześni, którą doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 13 listopada 2009 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

W wyłożonym do publicznego wglądu w dniach 24 sierpnia - 15 września 2009 r. projekcie planu wyznaczono między innymi tereny zieleni urządzonej, oznaczone symbolem ZP. W wyniku uwzględnienia części uwag do planu przez Burmistrza - przeznaczenie terenów ZP zmieniono na MN/U - tereny

zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami - a więc na tym samym terenie ustalono odmienne przeznaczenie, skutkujące zupełnie innymi od wcześniejszych zasadami zagospodarowania.

Zgodnie z art. 17 pkt 13 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) burmistrz wprowadza zmiany do projektu planu miejscowego wynikające z rozpatrzenia uwag, a następnie w niezbędnym zakresie ponawia uzgodnienia. W takiej sytuacji, w związku z brzmieniem art. 17 ustawy, zgodnie, z którym burmistrz wykonuje kolejno czynności wymienione w poszczególnych punktach ww. przepisu, winien także dopełnić wymogu wynikającego z pkt 10 i ponownie wyłożyć zmieniony projekt planu do publicznego wglądu.

Burmistrz Miasta i Gminy Września czynności tej nie dopełnił, przez co naruszony został tryb sporządzania planu, wynikający z ww. art. 17 ustawy.

Należy także podnieść, iż mało precyzyjne określenie nazwy planu - „miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkalno - usługowej w rejonie ulicy Wrzosowej i Kościelnej we Wrześni” mogło mieć wpływ na brak udziału w procedurze planistycznej, a w tym w wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu, osób zainteresowanych z całego, szerszego terenu faktycznie